

ILIE GUȚAN

Născut pe 20 iulie 1939, în comuna Dragotești, județul Dolj, Ilie Guțan a absolvit Facultatea de Limba și Literatura Română a Universității din București (1958-1963).

După absolvire s-a stabilit în Sibiu, fiind unul dintre întemeietorii Facultății de Filologie din acest oraș unde, timp de aproape patru decenii a călăuzit destinele a numeroase generații de studenți, în primul rând ca profesor universitar, dar și ca șef de catedra (1994-1996), secretar științific (1996-2004) și prodecan (2004-2008).

În calitate de critic și istoric literar, Ilie Guțan a debutat cu un articol despre Mihail Sadoveanu, apărut în "Gazeta literară" (1965).

În 1979 a devenit doctor în filologie al Universității din București, cu o teză despre Tudor Arghezi, care va sta la baza primei sale cărți, intitulată "Tudor Arghezi. Imaginarul erotic" (1980). Au urmat volumele "Octavian Goga. Argumentul operei" (partea I, 1987), "Cercul Literar de la Sibiu. Semnificație și destin" (1995), "Critica și actul lecturii" (1999), "Octavian Goga. Răsfârângeri în evantai" (2002), "Caleidoscop. Pagini de critica și istorie literară" (2003) și "Ion Creangă. Treptele receptării operei" (în colaborare cu Victoria Murărescu-Guțan, 2004).

Pentru bogata sa activitate critică, Ilie Guțan a fost distins cu trei premii ale Filialei Sibiu a URSS (1999, 2002 și 2003), iar în anul 2010 a primit Premiul "Opera Omnia" din partea aceleiași filiale.